

List Jana III Sobieskiego do papieża Innocentego XI po zwycięstwie pod Wiedniem, 1683 r.

Venimus, vidimus, Deus vicit.

Racz, Ojczyce Święty, przyjąć [...] wiadomość o poważnym zwycięstwie, którym Bóg Wszchemogący obdarzył chrześcijańskie rycerstwo.

Pozwoliły mi nieba [...] znieść ze szczytem 180 000 wojska ottomańskiego, zdobyć wielką chorągiew wezyra, wszystkie jego konie, namioty, broń, ozdoby obozowe, wszystkie działa; słowem – po ośmiu godzinach najzapalczącej bitwy zostawił w rękach naszych cały swój obóz, rozciągający się więcej jak na milę. [...]*

Sekretarz mój Talenti, który mieć będzie szczęście list ten oddać Waszej Świętobliwości, nieodstępny mnie w czasie krwawej tej bitwy, o wszystkich onej szczegółach dokładnie uwiadomi Waszą Świętobliwość, nade wszystko zapewni Ją o niewygastej gorliwości mojej w rozkrzewieniu wiary chrześcijańskiej i nieodmiennej żądzy mojej czynienia wszystkiego, co tylko ode mnie zależy dla sławy Kościoła Świętego i Waszej Świętobliwości, u którego nóg składam mię wraz z całym ludem moim. Z Wiednia dnia 14 września 1683 roku.*

Posłuszny syn Jan III Król Polski.

* ottomańskie – tureckie

* nieodstępny – nieodstępujący

J. Wimmer, *Odsiecz wiedeńska 1683 roku*, Warszawa: Demart, 2008, s. 97.

Praca z materiałem

1. Opisz, w jaki sposób Jan III Sobieski przedstawił w źródle swój udział oraz udział wojsk polskich w bitwie pod Wiedniem.
2. Korzystając z wiedzy pozaźródłowej, przetłumacz łaciński nagłówek listu króla do papieża oraz wyjaśnij pochodzenie tej parafrazy.